

СТАШКО
НЕСТАШКО

АНА ЂОКИЋ

ИЛУСТРОВАО ВАНЕ КОСТУРАНОВ

СТАШКО ЈЕ ДОШАО ИЗ ВЕДРА НЕБА.

САМО СЕ ПОЈАВИО ЈЕДНОГА ДАНА, САСВИМ НЕОЧЕКИВАНО.

На плажи крај језера људи су се сунчали и купали. И након купања чекали на ред како би се истуширали.

– **ИМАМ И ЈА ТУШ!** – загрмео је Сташко. – Све ћу заједно да вас добро истуширам, не треба више да чекате у реду! Сташко је укључио свој велики туш и киша је почела да пљушти. Али уместо очекиване захвалности, људи су се разбежали вичући:

– **НЕ, СТАШКО!**

А онда је настао мук.

ШЕЕ
СТАШКО
ШЕЕ

СТАШКО

На плажи покрај језера више никога није било. Једино су жабе весело
крекетале поздрављајући кишни облак.

Сташко је искључио свој велики туш и запловио даље небом.

